

ÎNCHEIERE

08 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Primăriei comunei Ghelăuza, raionul Strășeni, Moroșanu Valentina, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Ivan împotriva Primarului comunei Ghelăuza, raionul Strășeni cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017,

c o n s t a t ă:

La 11 ianuarie 2016 Munteanu Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva primarului comunei Ghelăuza, raionul Strășeni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 16 noiembrie 2015 a depus o cerere la Primăria comunei Ghelăuza, raionul Strășeni solicitând stabilirea suprafeței terenului aferent posibilă de a fi privatizată și folosită tehnologic în comun acord cu reclamantul, însă prin răspunsul Primarului comunei Ghelăuza recepționat la 11 decembrie 2015, i s-a comunicat ca să se adreseze unei întreprinderi specializate pentru identificarea bornelor de hotar conform coordonatelor stabilite în titlu de autentificare a dreptului de proprietate.

Consideră răspunsul respectiv unul eronat care-i creează o stare de incertitudine cu privire la drepturile sale și acțiunile pe care urmează să le efectueze în viitor.

Solicită obligarea primarului de a aprecia posibila privatizare cu coordonarea solicitantului legal Munteanu Ivan, obligarea administrației publice locale de a emite un act de permisiune în efectuarea lucrărilor în scopul înregistrării obiectelor cumpărate.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 11 noiembrie 2016 s-a admis acțiunea parțial, s-a obligat primarul comunei Ghelăuza, raionul Strășeni, Malai Nicoleta de a soluționa cererea reclamantului Munteanu Ivan, de a aprecia posibila privatizare cu coordonarea solicitantului legal Munteanu Ivan, în condițiile legii și în conformitate cu legislația în vigoare. În rest acțiunea s-a respins.

Prima instanță a constatat că, autoritatea publică locală competentă nu a examinat

cererea și anume primarul localității în care este amplasat terenul, nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile legale și nu a acționat în modul impus de lege.

La fel, prima instanță a reținut că situația reclamantului căruia i s-a creat o stare de incertitudine prin răspunsurile evazive ale autorității publice, este echivalentă cu lipsa unui răspuns la cererea prealabilă în termen legal, prin ce s-a constatat o vătămare a reclamantului într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal a cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins.

Cu referire la solicitarea reclamantului privind obligarea administrației publice locale de a emite un act de permisiune în efectuarea lucrărilor în scopul înregistrării obiectelor cumpărate, prima instanță a conchis faptul că reclamantului nu i-a fost expediat un refuz expres din partea administrației publice locale, iar instanța de judecată nu poate substitui autoritățile competente pentru a obliga emiterea actului administrativ corespunzător.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Primarul comunei Ghelăuza, raionul Strășeni și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Strășeni din 11 noiembrie 2016.

La 11 aprilie 2017 reprezentantul Primăriei comunei Ghelăuza, raionul Strășeni, Moroșanu Valentina, a declarat recurs nemotivat, iar la 12 aprilie 2017 – recurs motivat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii, menționând că reclamantul a primit răspuns prin care l-a informat despre imposibilitatea soluționării cererii sale ca urmare a faptului că este necesară efectuarea unor lucrări cadastrale.

Afirmă, că deoarece reclamantul se pretinde a fi proprietarul unor imobile amplasate pe terenul litigios, acesta urma să-și perfecteze planurile geometrice ale terenului aflat în posesie sau să reactualizeze pe cele existente.

Susține că eronat instanțele inferioare au aplicat dispozițiile Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, deoarece reclamantul nu a demonstrat că deține în proprietate bunuri imobile amplasate pe terenul litigios și că nu a anexat toate actele necesare.

Potrivit art. 431 alin.(2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 (f.d. 105-111) pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, însă decizia recurată a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire cu nr. 2378 din 27 februarie 2017 (f.d. 112), iar recursul a fost declarat la 11 aprilie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs nemotivată (f.d.118), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, deoarece reclamantul se pretinde a fi proprietarul unor imobile amplasate pe terenul litigios, acesta urma să-și perfecteze planurile geometrice ale terenului aflat în posesie sau să reactualizeze pe cele existente, nu pot fi reținute, deoarece constituie obiect de examinare a unei alte acțiuni, pe când obiectul acțiunii respective constă în obligarea unei autorități publice de a soluționa cererea reclamantului referitoare la un drept al său recunoscut de lege, iar sarcina probațiunii în asemenea acțiuni aparține autorității publice, or potrivit art.3 alin.(2) și art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege. La examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Din aceleași raționamente descrise supra, Colegiul nu poate reține argumentul reprezentantului recurentului precum că eronat instanțele inferioare au aplicat dispozițiile Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, deoarece reclamantul nu a demonstrat că deține în proprietate bunuri imobile amplasate

pe terenul litigios și că nu a anexat toate actele necesare.

Mai mult, în conformitate cu pct.2 din Regulamentul cu privire la vânzarea-cumpărarea și locațiunea/arenda terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008, acesta stabilește condițiile și modul de vânzare-cumpărare, locațiune/arendă a terenurilor aferente din domeniul privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale, inclusiv a construcțiilor nefinalizate, precum și a terenurilor aferente imobilelor private, înființate în afara procesului de privatizare, a terenurilor cu destinație agricolă aferente construcțiilor private atribuite în calitate de cotă-parte valorică din patrimoniul întreprinderilor agricole (depozite, frigidere destinate păstrării produselor agricole, fățări, ateliere de reparație și de păstrare a mecanismelor (agregatelor) agricole, ferme zootehnice, inclusiv amenajări piscicole, instalații de desecare, de irigare, dacă nu au fost atribuite la altă categorie de destinație), folosite în scopul producției agricole și agroindustriale (în continuare – terenuri aferente), iar solicitările din cererea de chemare în judecată au tangență directă cu dispozițiile acestui Regulament.

Nu pot fi reținute și cele invocate în recurs precum că, reclamantul a primit răspuns prin care l-a informat despre imposibilitatea soluționării cererii sale ca urmare a faptului că este necesară efectuarea unor lucrări cadastrale, căci cum rezultă din răspunsul Primăriei comunei Ghelăuza, raionul Strășeni nr.218 din 09 decembrie 2015 (f.d.4), ultimii nu dispun de specialiști calificați în măsurări cadastrale, dar nu a soluționat cererea înaintată de reclamant (f.d.3).

În acest sens, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de reprezentantul recurentului și o apreciere a probelor efectuate de acesta care nu pot fi puse la baza recursului, însă acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanțele inferioare au interpretat elocvent și au aplicat corect normele de drept incident speței.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil ce ar pune la îndoială legalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Respectiv, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul reține că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Primăriei comunei

Ghelăuza, raionul Strășeni, Moroșanu Valentina, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Primăriei comunei Ghelăuza, raionul Strășeni, Moroșanu Valentina, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță